«Αν δεις έναν αμαρτωλό, μην τον κατηγορήσεις. Ο Κύριος λέει: "Η κρίση είναι θέμα δικό Μου. Εγώ είμαι Αυτός που θα κρίνει τους ανθρώπους» (Όσιος Γαβριήλ ο διά Χριστόν Σαλός και Ομολογητής)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Απριλίου, 2017

«Όταν ο άνθρωπος είναι βυθισμένος στην αμαρτία και δεν θέλει να βγει απ' αυτή, μη του λες τίποτα. Μήπως όταν αμαρτάνει, σε ρωτάει; ***Όταν είναι σε δύσκολη κατάσταση και δεν ξέρει τι να κάνει, τότε βοήθησέ του****.*
Ποτέ άλλοτε! ***Ίσως οι συμβουλές σου να του κάνουν κακό****, γιατί εσύ δεν ξέρεις την πνευματική του κατάσταση. Στην πορεία προς την Ιερουσαλήμ, ούτε συμβουλεύεις ούτε απαγορεύεις...»*

»Αν δεις έναν αμαρτωλό, μην τον κατηγορήσεις. Ο Κύριος λέει: "*Η κρίση είναι θέμα δικό Μου. Εγώ είμαι Αυτός που θα κρίνει τους ανθρώπους. Ποιος είσαι εσύ, ο άνθρωπος, που θα τον κρίνεις αντί για Μένα;*" (βλ. Ρωμ. 12, 19). **Με την κατάκριση εξυψώνεις τον εαυτό σου και ο Θεός μετά σε αποστρέφεται** . Όμως, "*όποιος υψώσει από μόνος του τον εαυτό του, αυτός θα ταπεινωθεί· και όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του μπροστά στα μάτια του Θεού, αυτός θα υψωθεί*" (βλ. Ματθ. 23, 12). **Όταν κατακρίνεις κάποιον πεσμένο, κατακρίνεις τον Κύριο**. Αν δεις στον δρόμο έναν ληστή, μια πόρνη, έναν μέθυσο, μη τους κατακρίνεις. Διότι **ο Κύριος τους άφησε στις επιθυμίες τους**. Αυτοί οι ίδιοι πρέπει να βρουν τον δρόμο του Κυρίου και να μετανοήσουν. Όμως, **τις δικές σου επιθυμίες τις συγκρατεί ο Θεός, γιατί αν σε αφήσει να πέσεις σε χειρότερες, δεν θα μπορέσεις να βγεις από αυτές και θα καταστραφείς** . Γι' αυτό, **μη καυχιέσαι για τον εαυτό σου**. **Τον άνθρωπο που είδες ότι αμάρτησε, τον είδες ότι μετανόησε**; Όπως η κλωστή πρέπει να περάσει από τη βελόνα, έτσι και **ο άνθρωπος παθαίνει ό,τι ακριβώς κατέκρινε...**»

»Όταν δεις έναν μεθυσμένο να είναι ξαπλωμένος στο πεζοδρόμιο, ας είναι καλά! Θα κοιμηθεί και θα σηκωθεί. Αν είναι στη μέση του δρόμου, βάλ' τον απλώς στην άκρη. Μερικοί πίνουν βότκα για να μην παγώσουν στον δρόμο. Αλίμονο σ' αυτούς που τους κατηγορούν! **Τον άνθρωπο πρέπει να τον διορθώνεις, αλλά η καρδιά σου να είναι γεμάτη αγάπη**...«

»Μπροστά στον Κύριο συσσωρεύονται οι αμαρτίες των ανθρώπων σαν τα βότσαλα

της θάλασσας. **Δεν υπάρχει όμως αμαρτία, που να υπερβαίνει τη μετάνοια** . Αν συναντήσεις έναν φονιά ή μια πόρνη ή έναν μεθύστακα, μην τον κατηγορήσεις. Είναι πλάσματα του Θεού, των οποίων τα λουριά τα έχει αφήσει ο Κύριος. Έτσι, καλούνται να βρουν οι ίδιοι, μόνοι τους, τον σωστό δρόμο με τη μετάνοια. Το δικό σου το λουρί, όμως, το βαστάει ακόμη ο Κύριος και, αν το αφήσει, εσύ θα περιπέσεις σε χειρότερη κατάσταση και θα καταστραφείς. Ο Κύριος ελέησε την πόρνη και τον ληστή. Η Μαρία η Αιγυπτία ήταν μια πόρνη –τι να κάνουμε; Αλλά, με τη Χάρη του Θεού, την ακραία άσκηση στην έρημο, τη νηστεία και την αδιάλειπτη προσευχή, νέκρωσε τα πάθη της και αξιώθηκε της Βασιλείας των Ουρανών. Ο Κύριος ταπεινώνει και ο Κύριος ανυψώνει. Όταν εγώ νιώθω πως είμαι "καλύτερος" και "ανώτερος" από κάποιον άλλον, τότε βάζω τη "χρυσή" κορώνα και βγαίνω στους δρόμους ξυπόλητος κάνοντας τους ανθρώπους να με περιφρονούν. Τότε ταπεινώνομαι και βλέπω τι σκουπίδι είμαι…».

Όταν ένας πιστός κατηγόρησε τον πατριάρχη για κάποιο παράπτωμά του, ο π. Γαβριήλ του είπε εξοργισμένος:

–Πώς τολμάς; Για κοίταξε τα γόνατά μου! Δεν βλέπεις πόσο πληγωμένα είναι που, μέρα-νύχτα, προσεύχομαι γι' αυτόν; Όσα εσύ τον κατηγορείς, τα λες από αγάπη; Εγώ, όμως, (από την ευχόμενη αγάπη μου γι' αυτόν), έχω το δικαίωμα (του ελέγχου) και, αν (κρίνω ότι) είναι απαραίτητο, θα τα πω (αυτά που λες εσύ κι) εγώ! Γιατί πέφτει ο άνθρωπος; Για να σηκωθεί. Αν δεν υπάρξει πτώση, δεν θα υπάρξει και έγερση. Αν δεν πονέσει ο άνθρωπος, θα πει: «Τι τον θέλω τον Θεό;». Μ' αυτό τον τρόπο (της πτώσης) ο Κύριος επιτρέπει στο πλάσμα Του να Τον προσεγγίσει περισσότερο και να επιστρέψει κοντά Του. Και **αν ο Κύριος επιτρέπει την πτώση, εσύ, που κατηγορείς τον άνθρωπο, κατηγορείς τον Ίδιο τον Θεό, που επέτρεψε να περιέλθει αυτός ο άνθρωπος σε μια τέτοια κατάσταση. Αν αυτός ο άνθρωπος, που αμάρτησε, κι εσύ τον κατέκρινες, το βράδυ έκλαψε και μετάνιωσε για το σφάλμα του, ο Κύριος θα πει: «Εγώ, τον συγχώρεσα! Εσύ, το είδες αυτό;»**.

–Πόσο φοβερό είναι που οι άνδρες μοιάζουν με τις γυναίκες! σχολίασε μια φορά, με λύπη, ο Γέροντας.

–Ναι, π. Γαβριήλ, τι φοβερό! σχολίασε, γελώντας, ένα πνευματικό του τέκνο.
Και ακούγοντάς τον, εξοργίστηκε ο όσιος του Θεού.

–Ξέρεις, τώρα, πόσο θύμωσε ο Κύριος γι' αυτό; Τι νομίζεις; Πως εσύ είσαι καλύτερος απ' αυτούς; Εγώ το είπα με πόνο και τους λυπήθηκα· εσύ, όμως, γέλασες! Άλλη φορά μην το ξανακάνεις…

Μια μέρα ο π. Γαβριήλ κατέβηκε από το κελί του κρατώντας ένα μπουκάλι κρασί.

Όταν βαρέθηκε να πίνει μόνος, κοίταξε γύρω του και προσκάλεσε κάποιον προσκυνητή να πιει μαζί του. Εκείνος, μόλις ήπιε, ξαφνιάστηκε, γιατί το κρασί που κρατούσε ο Όσιος Γαβριήλ είχε γεύση χυμού. Έτσι, συνέχισε να πίνει μαζί με τον Γέροντα και γρήγορα άρχισε κι αυτός τα «παιδιαρίσματα» σαν να ήταν μεθυσμένος. Ο π. Γαβριήλ χάρηκε που ο άλλος μπήκε αμέσως στο νόημα.

Ένας άγνωστος, που παρακολουθούσε τη σκηνή, σάστισε που έβλεπε να «μεθούν» μέσα στο μοναστήρι. Ο Γέροντας τότε τον φώναξε και του πρόσφερε κι αυτού να πιει. Ο άγνωστος πήρε δειλά το ποτήρι και δοκίμασε. Τά ’χασε και κοκκίνισε, μόλις διαπίστωσε ότι αυτό που έπιναν ήταν απλός χυμός!

Ο π. Γαβριήλ τού είπε τότε ήρεμα:

–Κάθε αμαρτία συγχωρείται στον άνθρωπο, εκτός από την προσβολή του Αγίου Πνεύματος. Κάποτε ο Θεός θα επιτρέψει και σε σένα να πέσεις στην ίδια αμαρτία. **Όταν εγώ σε κατηγορήσω και νιώσω «ανώτερός» σου, δεν είμαι άξιος ενώπιον του Κυρίου**. Και όταν εγώ πίνω κρασί μαζί σας, δεν έχει σημασία αυτό το γεγονός, αλλά η αγάπη...

«Πουλούσαν κάποτε σε ένα σκλαβοπάζαρο δύο παιδιά. Το ένα το πήρε κάποιος που διεύθυνε οίκο ανοχής και μεγάλωσε έτσι, που το παιδί δεν έμαθε ποτέ αν υπάρχουν μοναστήρια. Το δεύτερο παιδί το εξαγόρασε ο ηγούμενος ενός μοναστηριού. Αυτό το παιδί μεγάλωσε έτσι, που ποτέ του δεν έμαθε αν υπάρχουν οίκοι ανοχής. Πείτε μου, τώρα, πού θα πάνε αυτά τα παιδιά μετά τον θάνατό τους;

–Δεν ξέρουμε.

–**Ούτε και οι άγγελοι ξέρουν πώς θα κρίνει ο Θεός του (κάθε) άνθρωπο...**».
ΟΣΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ
(1929–1995)

(Μαλχάζι Τζινόρια: «Ο Άγιος Γαβριήλ ο διά Χριστόν Σαλός και Ομολογητής», Μέρος γ΄, Κεφ. 34ο,, σελ. 305–308., Μετάφραση: Νάνα Μερκβιλάτζε, Γλωσσική επιμέλεια: Φανή Ροπόκη. Αθήνα, Μάιος 2013.
Επιλογή θέματος και πληκτρολόγηση κειμένου: π. Δαμιανός)

(Πηγή ηλ. κειμένου: paraklisi.blogspot.gr)